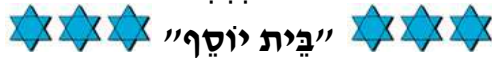

בית כנסת

*** 2108 Ocean Parkway Brooklyn YN.11223 ***

מיאת: הרב אהרן פרחי

נשיא: אליהו לוי

הפטרה: **רני ושמחי**

מקום: **שיגה**

פרשת **מקץ**

ל' כסלו תש"פ יום ראש חודש ראשון 28 בדצמבר 2019 עלון מספר 1011
הדלקת נרות 17: 4 * שקיעה 35: 4 * מנחה ליל שבת 25: 4, ואח"כ שיר השירים
שחרית שבת 15: 8 * מנחה שבת 00: 4 * מוצאי שבת 18: 5, וע"פ רבנו תם 48: 5
זמן טלית 24: 6 * שעה זמנית 00: 55 * עלות השחר 13: 6 * גץ החמה 19: 7
מנחה חול 25: 4 * ערבית מנגן מקדם 04: 4 * צאת הכוכבים 13: 5
סוף זמן קריאת שמע 58: 8 * סוף זמן עמידה 53: 9 * חצות היום והלילה 11.53
ראש חודש טבת ביום השבת ולמחרתו (28/29 לדצמבר) הבעל"ט אמן.

נא לא לעזוב בעלון זה בשעת התפילה וקריאת התורה

בה? הלא כמה פעמים אנו מוצאים בחז"ל שהאדם חייב לעשות את הכל ולא לסמוך על הניסים? משיבים על כך המפרשים, כי המדרש שהזכרנו לא הייתה כוונתו לגנות את יוסף, במה שאמר לשר המשקים אלא אדרבא אשרי הגבר אשר שם מבטחו זה יוסף. אלא יוסף מאמין שמאת ה' הייתה זאת להגיד שתי מילים אלו של זכירה, כדי שיתווסף, לו שנתיים מאסר, אז וישב שם עד יזכה למלכות, ואם יזכה למלכות שנתיים קודם אז השעבוד של אבותינו במצרים יתחיל שנתיים קודם ותהיה הגלות 212 שנים תחת 210 שנים, ונצטער הצדיק יוסף כדי לכפר על הדור, והסיר מעל עם ישראל שנתיים של גלות. לפיכך לאמיתו של דבר לא פנה יוסף אל רהבים (מצרים) ולא האמין בתשועות אדם, ושם מבטחו רק בה' בלבד וה' ישמרנו אמן.

פרואות על הפרשה:

כותב הרמב"ם: כל איש ישראל חייב בתלמוד תורה, ומי שאינו יודע כלל לתלמוד, או מי שאין באפשרותו לתלמוד, או מפני טרדות שיש לו, יתמוך באחרים הלומדים, ויחשב לו כאילו לומד בעצמו ויש רמז לזה בפסוק זה: **„ופרעה חלם”** ופרעה מלשון פורע כלומר: משלם, חולם אותיות לחם,

ראינו בפרשה הקודמת, **„וישב”** איך יוסף פותר חלומו של שר המשקים לטובה, ומבקש ממנו כשיפתור חלומו יזכירהו לפני פרעה. שר המשקים מבטיח, אבל שוכח את הבטחתו לשנתיים, עד עת פרעה חולם ואין פותר לחלומו. לשם מה באה ההפסקה הארוכה הזו של שנתיים? ולשם מה מספרת התורה כי שר המשקים שכח את הדבר? תשובה לכך אין בתורה, אבל אמרו חז"ל: כי זמן ניתן ליוסף, כמה שנים יעשה באפילה בבית האסורים, כמו שאמר איוב: **„קץ שם לחושך”** אם כן למה שנתיים דווקא? כי כל מלה מיותרת שאמר יוסף, הוסיפה לו שנה, כי שיעור הזכירה היא שנה, וכן אין המת נשכח מהלב אלא לאחר שנה, אבל יש תמיהה גדולה על המדרש שאומר: **„אשרי הגבר אשר שם ה' מבטחו”**, זה יוסף, ולא פנה אל רהבים, על ידי שאמר לשר המשקים: כי אם זכרתני – והזכרתני **„נוספו לו שנתיים”**. פיסקה הזו מכילה לכאורה סתירה גלויה, קודם היא קובעת כי יוסף שם ה' מבטחו, ואחרי כן היא אומרת שפנה אל רהבים, וביקש עזרתו של אדם. גם סיבת העונש דורשת הסבר, כלום אסורה ההשתדלות מצד האדם להילחץ מצרתו, על אף בטחונו

ישראל. ולצור על מבצר מצדה עד רדתה. מי היא מצדה? היא מגדל בנוי על סלע רחב – ידיים וגבוה מאוד, ומכל עבריה מורדות תלולים אל תוך התהומות, אשר לא תעבור בהן רגל כל חי רק משני משעולים צרים עולים אליו בשיפוע הסלע. והוא צר, ומתפתל בלי הרף כנחש ונקרא שמו: משעול הנחש. וראשי צוקים גבוהים סוגרים עליו, והוא פונה לאחור פעמים רבות.

הדרך לרפואה ולבריאות:

חשוב מאוד לבדוק פעם בשנה את החניכיים לחולי סכרת אצל רופא שיניים מכיוון שהם סובלים פי שניים ממחלות חניכיים, וכן על מנת לאבחן התחלה של דלקת בחניכיים, וכל דלקת בגוף חייבים לטפל בה, מכיוון שכל דלקת מעלה את רמת הסוכר בדם לפרק זמן ממושך עד שתעבור הדלקת. ואחד מהדברים המסוכנים ביותר לחולי סוכרת הוא מצב של נפילת סוכר (היפוגליקמיה), שבדרך כלל נגרמת כתוצאה מנטילת יותר מדי תרופות להורדת רמת הסוכר. או מלקיחת תרופה להורדת סוכר מבלי לאכול. או מדילוג ארוחות. כאמצעי מניעה יש לנהל מעקב יותר צמוד על רמת הסוכר בדם, וגם לדאוג לכך שהארוחות תהיינה מתוכננות וזמינות ומצויות בהישג יד. על פי האגודה האמריקאית לבעיות הלב אומרת: הסיכון לחלות בסוכרת בקרב הסובלים מעודף משקל גדול, הוא פי שניים בהשוואה לבעלי משקל תקין, העישון מהווה גורם מכפיל סיכון אצל חולי סכרת, תרופות יכולות גם הן לגרום להעלאת רמת הסוכר בדם: אחת מהן היא קורטיזון, שידועה גם כגורם בלתי ישיר לדלדול העצם – אוסטאופורוזיס

דברי מוסר: אהבת איש ואשתו:

אהבת איש ואשה הוא חיוב גמור ומצווה גדולה, וצריך שתהיה עזה ומן

משלם לחם וממון למי שלומד, למי שלוחם במלחמתה של תורה, אז והוא, האדם הזה המחזיק ביד לומדי התורה „**עומד על היאור**” כלומר: עומד אצל אור התורה לפי שתיבת „**על**” היא אצל, כמו: ועליו מטה מנשה, היינו אצלו. וייקץ פרעה... ויישן שנית. אבל ביעקב: „**וייקץ יעקב משנתו**” ויאמר אכן יש ה' במקום הזה, זהו ההבדל בין איש צדיק לאיש פשוט, כל איש מתעורר בלילה משנתו, והצדיק כשמתעורר, הוא נזכר שיש ה' בעולם וקם לעבודת הבורא, ועוסק בתיקון חצות ובאמירת תהילים וכיוצא, אבל מי שאינו צדיק, מתהפך לצד השני כדי לישון עוד, או פותח טלוויזיה או עיתון ועוסק בהם.

היסטוריה בקצרה:

ימי החורבן 68 למנינם:

אחרי החורבן ביקש רבן יוחנן בן זכאי מאספסיינוס קיסר: תן לי יבנה וחכמיה, ונתן לו. ולא הגלה היהודים מארצם, כמו שעשה נבוכדנצר בחורבן בית ראשון. והיה רבן יוחנן באותם הימים זקן ונעשה לראש ישיבה, ולראש סנהדרין גדולה שהיו ביבנה. וגם העיר ביתר ואושא לא החרבו אותה הרומאים. ותהי ארץ ישראל כולה נחלה לרומאים, ונטלו המס בכל שנה מהיהודים. רק מבצר „**מצדה**” אשר בקצה מדבר יהודה על שפת ים המלח, טרם נכנעה והחזיקה מעמד מול הרומאים, והרבה יהודים שלא נכנעו לטיטוס נמלטו שמה, ובראשם היה אלעזר בן יאיר הכהן שהיה איש חיל ונשוא פנים, והוא מצאצאי יהודה איש גמלא הוא שהעמיד התורה שלא תשתכח מעם ישראל. והוא שקרא לעם שלא ייכנעו לטיטוס, וייקהלו אליו רבים מהיהודים וכל משפחותיהם. ובאותם הימים מת שר הצבא של אספסיינוס קיסר ושמו היה „**בסוס**” אז וישלח הקיסר את פלביוס, שר על

רבי שלום יושב בפינת בית המדרש, ובידו ספר תהילים, ונראה כי כל הקולות הנשמעים בבית המדרש עוברים לידי אוזנו, אך אינם נוגעים בו. באחד השיעורים הגיעו המקובלים לעניין קשה בספר הקדוש של מוהרר"ו ז"ל ספר „עץ החיים” ולא הצליחו להבינו כלל – זמן ארוך ניסו ליישב את הסוגיה המסובכת. אך ללא הצלחה. עם עבור השעות יצאו המקובלים לסעוד את סעודתם ולבם בל עמם. כאשר יצאו קם הרש"ש שהיה מקשיב למה שקורין הרבנים, וכתב על הפתק את התשובה לקושיה, וחיש חזר למקומו, כאילו לא ארע דבר. למחרת נסערה ישיבת „בית א-ל”. פתקא מסותרת נמצאת בתוככי בית המדרש. הפתקה גוללה את כל התשובה לשאלה המציקה נראה היה כאילו נפלה הפתקה מן השמים להאיר את עיני החכמים.

סיפור:

רבי אברהם יהושע רואה בחלומו איך הוא עומד בפני בית דין של מעלה, לתת דין וחשבון על כל מעשיו שעשה בעולם הזה, והובא לפני בית דין כל החבילות והשקים שהעידו עליו שקרא כל ימי חייו לילה ויום ועסק בתורה ואחר כך הסכימו הדיינים כי זכות תורתו אמת והוא ראוי לשכר עצום בגן עדן העליון. מיד עמד המלאך המקטרג, וזעק בקול גדול: „לא ולא” אין זו תורה ולא עליו לקבל שכרה, לא לזה התכוונה ההשגחה העליונה בצוותה על לימוד התורה. הכל „שלא לשמה” אלא לשם התפארות, לשם הנאה, לשמו של הנידון רבי אברהם ולא לשם שמים, לא מקבלים כזו תורה לשמה. וכשהמקטרג היה מדבר, מיד פנה אל הדפים המונחים לפני בית הדין ונשף בהם נשיפה עזה ועצומה לכל עבר. ורבבות הדפים התעופפו להם בשניות אחדות על ארגזיהם ושקיהם וחבילותיהם לכל

הלב ולא מהשפה ולחוץ, הבעל חייב לאהוב את אשתו כגופו ולכבדה יותר מגופו. ואין צריך לומר למי שיש לו אשה משכילה, ומצא אשה טובה מצא טוב, ובוודאי חוט של חסד משוך עליה ועליו. והשכינה שרויה ביניהם ואשריהם ואשרי חלקם, ואז יורד שפע וטוב על הבית, והוא מלא על כל גדותיו אהבה ואחווה ושלוש ורעות, וכן ירבה וכן יפרוץ. ואשה טובה מתפללת על בעלה לפני ה' שיתן לו בריאות טובה ופרנסה טובה, ויגדל בדרכי ה' ובתורה. ועליה לשולחו לבית הכנסת בכל יום, ותעודד אותו ללכת לשיעורי תורה, ואפילו שנשארת לבדה בבית, כי גדול שכרה לפני ה', וה' לא ימנע טוב להולכים בתמים. ותפילת האשה רצויה כי היא באה מלבה, וכל שכן אם דמעתה מצויה, ואם צועקת אל ה' מתוך קירות ליבה בוודאי תפילתה עושה פירות. וכן על האשה להתפלל על בניה, כי בשלוש בעלה ובניה, יהיה לה נחת רוח מהם. ומי יחוס עליהם יותר ממנה, ועל אחת כמה וכמה צריכה להיזהר ולהישמר, שלא תמסור דין על בעלה או בניה, ולא תאמר להם ה' ישפוט ביני וביניכם וגם תיזהר שלא תוריד דמעה עליהם, וה' ישמור אותה מכל נזק וצער אמן.

הראשון לציון:

רבי יום טוב אלג'אזי 1727-1802

אחרי שקנה רבי גדליה חיון חצר מהגוי בירושלים העתיקה, נהפך הבית הזה למדרש המקובלים עד היום הזה ונקרא: בית א-ל. אחד מתלמידיו של רבי גדליה היה רבי שלום שרעבי הנקרא הרש"ש. מי הוא הרש"ש? הוא עלה מתימן, ואחר כך עלה לבגדד ואחר כך לדמשק, ומשם נסע לירושלים, וביקש מרבי גדליה להתקבל כשמש בבית מדרשו, ולאחר שכנועים לא מעטים הסכים רבי גדליה לקבלו, היה

פנס – מחט תפירה – מחשב כיס – מטרייה – מיחם למים – מכוש – מכחול – מלכודת – מנקב – מסחטה – ידנית – מספרים – מסרק – מעדר – מערוך – מפתח מכונית – מפתח מעלית – מקטרת.

התורמים לעלון זה:

האדון **אייזיק זריף** ואשתו הגברת **בקי** ובניהם לברכה ולהצלחה אמן. ***
הגברת **פרידה ידידה גנדי** ובעלה **הרב יצחק ידיד** ובניהם והוריהם לברכה ולהצלחה ולע"נ אביה המנוח **יוסף בן בהייה** ע"ה אמן. *** האדון משכיל ונבון **ליאון חכם זקי סראדר** ואשתו הגברת **לינה** ובניהם והוריהם לברכה ולהצלחה אמן. *** הגברת **איווה פרחי – גנדי** ובעלה האדון **ליאון פרחי** ובניהם והוריהם לברכה ולהצלחה ולע"נ אביה המנוח **יוסף בן בהייה** ע"ה אמן. *** הגברת **סילי ג'ג'אתי** ובניה לברכה ולהצלחה ולע"נ אביהם המנוח **יהודה ליאון בן ג'מיליה** ע"ה אמן. *** האדון **צ'רלי קטאן** ואשתו הגברת **מרגלית** ובניהם לברכה ולהצלחה ולע"נ אביו המנוח **אברהם בן סלמה** ע"ה אמן. משפחת **שקלו** לע"נ אדונתם אמם **טוניה מזל בת רחל** ע"ה אמן. *** משפחת **כפיף** לברכה ולהצלחה ולע"נ אדונתם אמם **רחל בת זקיייה** ע"ה אמן. *** משפחת **נקב** לברכה ולהצלחה ולע"נ אביהם המנוח **ג'מיל בן עיישה** ע"ה אמן. *** האחיות המבורכות **בילה קמו לינה** למשפחת **זעפרני** לברכה ולהצלחה עם כל משפחותיהם ולע"נ אביהם המנוח **חכם אברהם זעפרני בן לטיפה** ע"ה אמן.

הגיעו התרומות \$900 וההוצאות \$1380 ותזכו למצוות אמן.

www.bethyosef.com

רוח עד שהפך האולם ריק, ונראה כאילו לא היה דבר כאן מעולם. ושוב הביט המלאך כה וכה, בחן היטב שלא נותר פה דף אחד למצער. ורק אז, כשבטוח היה שהצליח להחריב, לייבש את האולם מכל צד סימן וזכר לתורתה של נשמת הרב המצפה כאן למשפטה, רק אז יצא מן האולם בחורי – אף.

שתי הלכות מהגאון מרדכי אליהו

זצ"ל:

1 - המתפלל צריך שידע שהשכינה נגדו, ויסיר כל המחשבות הטורדות אותו, עד שתישאר מחשבתו וכוונתו זכה בתפילתו והתפילה היא במקום קורבן, ומחשבה פסולה פוסלת בקרבנות.

2 - המתפלל צריך שיכווין בלבו פירוש המלות שהוא מוציא מפיו, ואם תבוא אליו מחשבה זרה בתוך התפילה, ישתוק וימתין עד שתתבטל המחשבה. ויתאמץ לפחות בשלושה ברכות ראשונות של העמידה לכוון בהם, ואם לא יכול לפחות יכווין בברכה ראשונה, וטוב להתפלל מתוך סדור, כדי לסלק ממנו מחשבות זרות.

דינים:

אלו דברים שהם מוקצים בשבת שאסור לנגוע בהם ולטלטלם מלבד שהזכרנו בעלון שעבר: אופניים – ארנק – גז – גפרורים – חומרי כביסה – חומרי קוטל חרקים – חותמת – כיריים של גז – כלי אפיה – כלי לישה – כלים העשויים לבישול – לוח כתיבה – מאפרה – מברג – מברשת לכובעים ולבגדים ולנעלים – מברשת צביעה – מברשת לשפשוף רצפה – מברשת קשה לסירוק שיער – מברשת שיניים קשה – מגרדת – מגרפה – מדחום דיגיטלי – מדוכה – מדריך טלפון – מחבת – מחדד – מחוגה – מחזיק מפתחות עם